ΨΥΧΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ ΤΩΝ "ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ,,

Ἐκ τοῦ κυκλοφορήσαντος τελευταίου τεύχους τῶν «Ψυχικῶν Ἐρευνῶν» παραλαμβάνομεν τὰ κάτωθι πιστοποιηθέντα ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ψυχικὰ φαινόμενα.

1) Ὁ κ. Διον. Λοβέρδος διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, δέκα ἡμέρας πρὸ τῶν σεισμῶν Κορίνθου — Λουτρακίου, εἶδε καθ' ὕπνους ὅτι τοῖχος τῆς ἐν Λουτρακίῳ ἐπαύλεώς του διερράγη, ἠνοιξε καὶ ἐκρημνίσθη, ἤτο δὲ τέσσυ ζωηρὰ ἡ ἐκ τοῦ ὀνείρου ἐντύπωσις ὥστε τὸ διηγήθη εἰς ὅλην τὴν οἰκογένειάν του.

Ὅντως δὲ κατὰ τοὺς σεισμοὺς ὁ τοῖχος αὐτὸς τῆς οἰκίας του διερράγη ἠνοιξε καὶ μέρη τινὰ αὐτοῦ ἐκρημνίσθησαν.

Κα Ἄρτεμις Λοβέρδου, Δνὶς Λοβέρδου, Διον. Λοβέρδος.

Συμπέρασμα.— Τυπικὸν προγνωστικὸν ὄνειρον δέκα ἡμέρας πρὸ τοῦ γεγονότος ἄγον εἰς τὸ προδιαγεγραμμένον εἰμαρμένον. Καὶ ναὶ μὲν αἰτιοκρατικῶς διὰ τοῦ Λατερμινισμοῦ δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τις ἐν μέρος τοῦ ὀνείρου, ὅτι δηλαδὴ οἱ ἐν κυμνοῦμεναι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὑποχθόνιαι ἀλλοιώσεις ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς ὑποσυνειδήτου ψυχῆς τοῦ κ. Λοβέρδου ἢ τις καὶ ὅν χρόνον οὗτος εὑρίσκετο ἐν μεταβάσει νοιθήσεάν (ὁ τ ιο;) ἐπεκοινώνησε μετὰ τοῦ ἐνσυνειδήτου.

Τὸ δεύτερον ὅμως μέρος τοῦ ὀνείρου ἡ θλάδη τῆς ἄλλως ἐξαιρετικῶς στερεᾶς ἐκ τσιμέντου ἐπαύλεως καὶ δὴ ὡρισμένου τοίχου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξηγηθῇ αἰτιοκρατικῶς ἄνευ τοῦ καθωρισμένου εἰμαρμένου.

Ἡ μόνη ἀποδεκτὴ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξήγησις θὰ ἦτο ἀσυναίσθητος ἀκτινενεργὸς ἐπίδρασις τινος ἐκ τῶν γνωριζόντων τὸ ὄνειρον ἤτις κατὰ τοὺς σεισμοὺς νὰ ἐπροκάλεσε τὴν ἀγγελθεῖσαν θλάβην.

Ὅντως δὲ τοιαῦτα ἄτομα ὑπάρχουν δυνάμενα νὰ προκαλέσουν ἀτυχήματα οὐμόνον εἰς ἔμψυχα (ἀδιαθεσίας, θάνατον) ὡς ἀνθρώπους καὶ ζῶα, ἀλλὰ καὶ καταστροφὰς εἰς ἄψυχα (θρκῦσις ἀντικειμένων) ὅπου τὰ θλέμματά των προσηλωθοῦν μὲ φθόνον ἢ θαυμασμόν. Οἱ λεγόμενοι ἐσσκανται (μάτιασμα) ἤτοι ἄτομα ἐξαιρετικῶς ραδιενεργά. ("Ἰδε τόμον 1926). Ἡ τοιαύτη λύσις ὅμως ἐδῶ δὲν φαίνεται πιθανή.

2) Προχθὲς Κυριακὴν 29 Ἀπριλίου ἐθάψαμεν τὸν ἰατρὸν Μεντζελόπουλον. Εἰς τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου διεπραγματεύσατο τὴν ἀλλαγὴν κατοικίας, εἶδε δὲ ὄνειρον ὅτι ἐπερνοῦσε κάτω ἀπὸ τὴν διαπραγματευομένην νέαν τοιαύτην καὶ ὅτι ὁ ἐξώστης της ἦταν σκεπασμένος μὲ μαῦρα κρέπια. Εἰσῆλθε τότε καὶ εἰς τὴν εἰσέδον καὶ εἶδε γυναῖκας ντυμένες μὲ μαῦρα νὰ κλαίουν, ἀνεβαίνει καὶ βλέπει ὅλο τὸ σπίτι μέσα εἰς τὰ μαῦρα καὶ ὅλλαις γυναῖκες εἰς τὰ μαῦρα νὰ κλαίουν. Ἐπανελθὼν εἶπε τὸ ὄνειρον εἰς τὴν γυναῖκά του καὶ τὴν πενθεράν του, αἱ ἐπῆσαι ἀπήτησαν, νὰ μὴ ἐνεικιάσῃ τὴν κατοικίαν αὐτήν. Ἐκεῖνος ὅμως ἐπέμενε, μετὰ 25 δὲ μέρες ἀπέθανεν αἰφνηδίως.

3) Ἐνανέο παιδὶ 17 ἐτῶν 14 ἡμέρας πρὶν ν' ἀποθάνῃ ἀπὸ τύφον ἔλεγεν ἐν ἐγρηγόρσει εὑρίσκόμενον— Μετὰ 14 μέρες θὰ πεθάνω...

Τὴν ἐπαύριον εἶπε μετὰ 13, μετὰ 12 μετὰ 11 κ.ο.κ. ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς τὸ τελευτάιον 24ωρον ἤρχισε πλέον νὰ μετρᾷ τὰς ὥρας.

Δύο ὥρες πρὸ τοῦ θανάτου ἀκριβῶς μεσημβρίαν εἶπε ὅτι τοῦ μένουν δύο ὥραι. Μόνον τότε ἔπαυσε πλέον νὰ μετρᾷ περιπεσὼν εἰς κῶμα. Εἰς τὰς 2 ὥρας λοιπὸν ἀκριβῶς μ.μ. ἐξεψύχησε.

Ἀλεξάνδρεια 1 Μαΐου 1928

Παῦλος Γνευτὸς ἰατρὸς

Συμπέρασμα.— Δημοσιεύοντες μ' ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν τ' ἀνωτέρω δύο φαινόμενα ἐξακριβωθέντα, ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἰατροῦ καὶ διακνοητικοῦ κ. Παύλου Γνευτοῦ παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς.

Τὸ ὄνειρον τοῦ ἰατροῦ Μεντζελοπούλου φαίνεται πρόγνωσις ἐκτὸς ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἐξ αὐτοῦ ἐντύπωσις ὡς καὶ ἡ ἐξήγησις τὴν ὁποίαν τοῦ ἔδωσαν οἱ οἰκεῖοί του ἐπέδρασαν ἀσυναισθήτως ἐπὶ τοῦ ὑποσυνειδήτου τοῦ, ὡς αὐθυποβολὴ καὶ ἐπέφερον τὸν θάνατον. Γνωρίζομεν δὲ ἐξ ἄλλων φαινομένων καὶ ἐκτὸς πειραματισμοῦ ἀκόμη (γραμματόσημον ὡς ἐκδόριον εἰς τοὺς ὑστερικούς. Στίγμα τικὴ ἰδεοπληγία καὶ «Ἰδρὼς αἵματος», εἰς τοὺς φανατικοὺς) πόσον τεραστία εἶνε ἡ ἐπίδρασις τῆς ἰδέας ἐπὶ τῆς ὕλης.

Ἀρκεῖ ν' ἀναμνησθῶμεν τὸ παράδειγμα τοῦ γέροντος Ἠπειρώτου ἀποθανόντος ἀκριβῶς εἰς τὸ τέρμα τοῦ ὁρίου τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁρίσῃ ἐπιπολαίως ὁ ἰατρός του.

Κατόπιν τούτων πάντων δὲν εἰμποροῦμεν βέβαια ν' ἀποκλείσωμεν καὶ τὴν ἀπόψιν ὅτι τόσον ὁ θάνατος τοῦ Μεντζελοπούλου ὅσον καὶ τοῦ ἀσθενοῦντος νέου νὰ ὀφείλωνται εἰς αὐθυποβολήν.

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΟΥ ΧΟΡΕΥΕΙ

ΤΟ ΜΟΥΛΕΝ ΡΟΥΖ ΩΣ ΤΟΠΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΦΥΛΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰούνιος.— "Αν μόνον οἱ Παρισινοὶ ὠνόμαζον τὸ Μουλὲν Ρουζ τοιουτοτρόπως, θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ πατριωτικὸς τοπικισμὸς ὑπερβάλει τὰ πράγματα. Ἀλλὰ ἐρώτησατε τὸν πρῶτον τυχόντα Μπὸὶ ἀπὸ τὰς νοτιοαμερικανικὰς στέππας, ἐνα' Ἰνδὸν φανίρην, ὁ Ταχρὰν ἀποκλείεται, τὸν τελευταῖον νέγρὸ ἀπὸ τὸ Τεξὰς καὶ ἕνα μπολσεβίκον ἐπίγονον, ὅλοι θὰ σᾶς ἀπαντήσουν ὅτι τὸ Μουλὲν Ρουζ εἶνε ἡ καρδία τῆς χορευούσης ὑφηλίου.

Ἔλνε κρυμμένος, ἐκεῖ, ἠμπορεῖτε νὰ ἐπέλθετε, ὅ τρίτος πόλος τῆς γῆς. Ὡρειμένος πολὺ ἐλκυστικώτερος τῶν δύο πραγματικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀσφαλῶς καλύτερα ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ διασκεδάσῃ· εἶνε εὐπολώτερα προσιτὸς καὶ ὁ πάνω του ἀσυνωρίτερος ὀλιγοτέρας δυσχερεῖς στιγμὰς προκαλεῖ ἢ ὁ πάνω των δύο ἄλλων πόλων.

Ὁ τρίτος αὐτὸς πόλος τοῦ κόσμου σᾶς περιόλλει πάντοτε μὲ θερμόκρια καὶ ἂν ἐπιθυμεῖτε νὰ ἐξερευνήσετε ἠμπορεῖτε νὰ τὸ κάμετε ἐπὶ πολὺ διασκεδαστικωτέρων πραγμάτων, παρὰ εἰς τὰς ἀχανεῖς τῶν ἄλλων δύο ἐπιτάσεις αἴτινες εἶδον μεγαλοπρεπεῖς προσπαθείας θαραλέων ἀνθρώπων ποῦ ἐπὶ τῆς μνεᾶς μας ἐπὶ τέλους κατέληξαν εἰς ἠθικὴ φόβον ἀποτέλεσμα.

* * *

Ἔλνε νύκτα καὶ τὰ δύο μεγάλα κιόκινα πτερὰ τοῦ περιχήμου μύλου γυρίζουν ἀργὰ ἀπὸ ὥρας καὶ ἐγείρουν τὰς φωτεινὰς γραμμάς τοιν ἐπάνω εἰς τὸ βελαύδινον ἀπάλὸν σκοτάδι τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ μικρὴ θύρα διὰ τῆς ὁποίας εἰσερχόμεθα καταπίνει καὶ ἀποφίπτει διαρκῶς περισσοτέρους ἀνθρώπους ἀφ' ὅσους θὰ ἴδητε εἰς τὸ Ὠτέὶγ καὶ εἰς τὸ Ἀρσενάλ. Ἂν σταθῇ τις εἰς τὴν μπιρὰν αὐτὴν θύραν καὶ παρακολουθήσῃ τοὺς εἰσερχομένους καὶ ἐξερχομένους θὰ ἐμπομείσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐδῶ συναντᾷ τὰς ὡραιοτέρας γυναῖκας καὶ τὰ πλέον χαριτωμένα κορίτσια τοῦ Παρισιοῦ.

Εἰς τὰς 4 1)2 τὸ ἀπόγευμα δέχεται τὸ Μουλὲν Ρουζ τοὺς πρώτους τον πελάτας. Εἶνε ὡραῖα νὰ παίρνῃ κανεὶς ἐκεῖ τὸ ὀρεκτικόν τοῦ. Ἐξοδεύει δί' αὐτὸ πληρώνει μόνον 20 πεντάρες εἰς τὴν ταμίαν. Ἡ κυμία αὐτὴ εἶνε διακριτικὰ χωμένη εἰς μίαν πτυχὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ μακροῦ διαδρόμου τῆς εἰσόδου, ὅπου εἶνε τόσον μακρὸς ὥστε νὰ ἐμποδίζῃ νὰ φθάνῃ μέχρι τῆς ὁδοῦ ὁ θόρυβος τῶν ταμπουρέττων τῆς τζὰζ καὶ τὸ κελάδισμα τῶν ζαξοφῶν. Ἡ Ἀστυνομία φαίνεται στηριζομένη ἐξ τὴν πεῖρόν τῆς καὶ θεωρεῖ τὸ Μουλὲν Ρουζ διὰ ὅσον ἤτις ἐξασφαλίζει καλὸ κυνήγι. Περνῶντες τὸ ταμεῖον, σκύβουν πρὸς τὸ μέρος σας προσεκτικὰ δύο κύριοι, οἱ ὁποῖοι φοροῦν τὰ πολιτικά των σᾶν στρατιωτικὴ στολὴ καὶ τὴν στρατιωτικὴν στόλην σᾶν πολιτικά, ἐνῷ ἀνακεφαλαιώνουν ὅλα τὸ ἐντάλματα συλλήψεων εἰς τὸ κεφάλι των.

Μόλις εἰσέλθῃ κανεὶς ἐπὶ τέλους εἰς τὴν σάλαν ἔχει ὡς πρώτας ἐντυπώσεις (ἂν δὲν ἔχει γοητευθῇ προκατάβολικῶς ἀπὸ τὸ ὄνομα) σκόνην, βρόμαν καὶ θόρυβον, ἐν τρίο ὄχι πολὺ χαριτωμένον. Τοῖχοι μὲ πορτοκαλὶ χρῶμα προσπαθοῦν εἰς τὸν μαστιγωτὸν φωτισμὸν τῆς «Βαλένσιας» νὰ δώσουν τὸ περιβάλλον τῆς προγματικῆς Βαλέντσιας. Παράξενοι μορφαὶ χαλδαϊκῆς τέχνης ἐξαπλώνονται, ὀλύμπιαι θεότητες, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ζωγράφος χωρὶς νὰ μακρύνῃ τὰ φορέματα ἔκοψε τὰ μαλλιὰ συμφώνως μὲ τὴν μόδαν, χορεύουν γύρω εἰς τὴν σάλαν παράξενον χορόν.

Εἰς τὰ τέρματα τοῦ στενοῦ διαδρόμου εἶνε τοποθετημένοι ἡ μία ἀπέναντι τῆς ἄλλης αἱ δύο ὀρχήστρει, εἰς τὸ βάθος ἡ τζὰζ ἡ ὀρχήστρα τοῦ ταγκὸ εἰς τὴν ἀρχήν. Δύο πτέρυγες ἀπὸ ρουμπίνια — πρόκειται ἁπλῶς περὶ ἐρυθρῶν λαμπτήρων — περιθέλλουν τὴν τζάζ. Γύρω ἐπὶ τὸ παρκέτο εἶνε τρεῖς σειρὲς φώτων τοποθετημένων. Ἐν μέτρον ἄνωθεν τῆς τελευταίας σειρᾶς ἀρχίζουν τὰ θέωρεῖα καὶ ὀπισθεν τῶν θεωρείων ἔκτασις πυλὴ φωτισμένη ἡ ὁποία ἐκτείνεται μέχρι τοῦ ἀμερικανικοῦ Μπὰρ εἰς τὸ βάθος.

Τὴν ζιωηροτέραν ἐντύπωσιν προκαλεῖ τὸ παρκέτο τοῦ χοροῦ, ἂν τὸ παρατηρήσωμεν ἀπὸ τὸ ὕψος ἑνὸς θεωρίου. Τὸ ἀνθρώπινον πλῆθος ποῦ στριφογυρίζει μὲ τὴν ἐπίσημόν τον ἐμφάνισιν, πόσον ὀλίγον ἐνθυμίζει περασμένους καιροὺς. Ὅποιος ἐγνώρισε τὸ Μουλὲν Ρουζ τοὺς καιροὺς «τοῦ κανκὰ» θὰ παραδεχθῇ ὅτι ἰσχυρότερον ἐξεδηλοῦτο τότε ἰδιοσυγκρασία καὶ ἰδιοτροπία. Μάλιστα τὸ Μουλὲν Ρουζ διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ γίνῃ ἐπίσημον· τὸ ἀποδεικνύουν αἱ σημεριναὶ ἀπαγορεύσεις ὡς πρὸς τὴν ἐνδυμασίαν. Μόνον εἰς καλοενδυμένους ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος.

Καλοενδυμένοι... Πόσον ἐλαστικὴ ἔννοια. "Αν πρόκειται διὰ τὰς ὡραίας ἐντυπρόσωπους τοῦ λεπτοῦ φύλου εὐκολα θὰ συνεννοηθῶμεν. Ὅσον ὀλιγώτερον, τόσον καλύτερον ἐνδυμένη· ὅσον γυμνὴ τόσον ἐλκυστικωτέρα. Ὡς πρὸς τοὺς κυρίους τὸ μαλακὸν πολάρον εἶνε τὸ ὅριον τὸ ὁποῖον χωρίζει τὸ ἐπιτρεπόμενον τοῦ ἀπαγορευόμενου. "Αν παρουσιασθῇ κάποιος εἶνε ἀδιάφορον ἂν συνοδευόμενος ἢ μόνος μ' ἕνα μανθῆλι τυλιγμένο εἰς τὸν λαιμόν του, ὑποδεικνύεται νὰ ἀφήσῃ εἰς ἓν γκόρταρόυπα τὸ περιττὸν αὐτὸ τμῆμα τοῦ ἱματισμοῦ του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι δὲν εἶνε δεκτός. Εἶνε ἀφάνταστον δὲ τὸ πόσον γρήγορα ἐξαποστέλλεται ἀπὸ ὅπου ἤλθεν.

Ἀλλὰ καὶ τόσα ἐντρώματα ἐξεζητημένης ἐνδυμασίας παρατηρεῖ κανεὶς εἰς πολλούς. Κοντὰ σακκάκια σᾶν μπιλερὰ μακρυὰ καὶ φαρδυὰ ποὺ σᾶς θυμίζουν τὰ κρινολίνα, συνδυασμοὺς ἀπὸ ἀμάκιν μὲ φιόγκους καλλιτεχνικῶν γραβατῶν καὶ παρόμοια ἄλλα ἀρτεῖα, ποὺ εἶνε ὅμως ἀπολύτως σοβαρά.

Ἀκέμπτως ἐνδεδυμένοι εἶνε οἱ μαῦροι, ποὺ μαζεύονται καθ' ὁμάδας καὶ ὁμιλοῦν πολὺ μὲ τὰ χέρια — εἶνε καὶ ἄλλοι, βλέπετε, ποὺ μᾶς ὁμοιάζουν — ἂν καὶ τὰ γαλλικά των εἶνε πολὺ καλά. Εἶνε οἱ προτιμώμενοι χορευταὶ εἰς τὸ τσάρλεστον καὶ ὄχι μόνον αἱ διάφοροι μικραὶ κυρίαι ἀλλὰ καὶ αἱ χορεύτριαι, αἱ ὁποῖαι εἶνε ὑπόχρεωμέναι νὰ κάμουν τὸ εὐχάριστον ἐπίγελάμενα νὰ κάμουν τὸ εὐχάριστον ἐπίγελαμα, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνῃ ὅτι τὸ ἐπάγγελμά τους εἶνε εὐχάριστον, περιτριμένον ἀπ' ὅλους τοὺς μαύρους ὅταν ἡ τζὰζ ἀρχίσῃ ἕνα τσάρλεστον. Αὐταὶ εἶνε αἱ καταναγκαστικαὶ διακοπαὶ διὰ τοὺς καβαλλέρους οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν τὸ εὐτύχημα νὰ ἴδουν τὸ φῶς τοῦ κόσμου κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιον τῆς Ἀφρικῆς. Συχνὰ δὲ καταλήγει εἰς διαφωνίας μεταξὺ ἀποικιῶν καὶ μητροπόλεως.

Καὶ τὸ ἀνακάτεύμα λαῶν παρουσιάζει αὐτὸ τὸ παρκέτο, Ἱσπανοὶ λιποτάκται, πτωχεύσαντες Νοτιοαμερικανοί, Βραζιλιανοὶ τυχοδιῶκται. Κινέζοι, Ἰνδοί, Ἀλγύπτιοι, ἡ ὑψήλεος ἐν σμικρῷ. Καὶ ἔχουν ὅλοι μαζευθῇ διὰ νὰ διασκεδάσουν καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ νὰ δοκιμάσουν τὴν γυναῖκα. Αἱ γυναῖκες ...ὡρισμένως δὲν εἶνε ἐνασχολήσεις εὐχάριστος νὰ τὰς προσέξῃ κανεὶς λεπτομερῶς, νὰ θέλῃσῃ νὰ διαβάσῃ εἰς τὰς ψυχάμας τοῦ προσώπου των. Ἂν τὰς ἐρωτούσαμεν καὶ ἂν ἤθελαν νὰ μᾶς ἀπαντήσουν εἰλικρινῶς, θὰ μᾶς ἔλεγαν ἀσφαλῶς πολλαὶ ὅτι αἱ ἡμέραι ἄνευ ἐργασίας εἶνε πολὺ περισσότεραι ἐκείνων κατὰ τὰς ὁποίας εἶχαν νὰ φάγουν χορταρικὰ καὶ κατὰ τὰς ὁποίας εἶχαν τόσον ὀλίγας φροντίδας ὥστε νὰ τοὺς ἀπομένῃ ὀρεξις διὰ νὰ διασκεδάσουν.

Πόσον λιπημένας ἡμέρας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχουν αἱ δυστυχισμέναι αὐταί. Ἴσως τὰς περισσοτέρας νύκτας νὰ φθάνουν εἰς τὸ σημεῖον νὰ πνίγουν τοὺς καθημούς των εἰς μίαν ἢ δύο μπουτέλλας σαμπάνιας, ἀλλὰ εἶνε καὶ αὐτὴ τόσον ροδοκυμένη. Ἂν ἔχουν τύχην κατορθώνουν νὰ ἔχουν συντροφιὰν εἰς τὰς 5 τὸ πρωὶ διὰ ἕνα πιάτο κρεμμυδόσουπα καὶ ἕνα κομμάτι κρύο κουλί. Διὰ νὰ καταλήξουν εἰς τὸ τέλος ἀγρυπνισμέναι καὶ κατάκοποι εἰς τὰ φτωχικά τους, ὅπου τουλάχιστον ἕως τὸ ἀπόγευμα κανεὶς δὲν θὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ.

Τὰ κορίτσια ποῦ κάμνουν καλλιτεχνικὰ νούμερα εἶνε ὁπωσδήποτε εἰς καλλιτέραν κατάστασιν, ἀλλὰ μήπως 15—20 φράγκα τὴν ἡμέραν, ὅσα παίρνουν, εἶνε ἀρκετά. Δυσευχιμένα πλάσματα.

ΑΠΟ ΤΗ

ΑΠΟ Ο,ΤΙ ΒΛΕΠΩ

Οἱ λάκκοι τοῦ Ἰλισσοῦ.-Αἱ διατιμήσεις.-Τὸ σιγάρον τῆς Κυρίας.

Πανταχοῦ τοῦ κόσμου αἱ ὑπὸ τῶν διαφόρων Ἀρχῶν ἐκδιδόμεναι διαταγαὶ ἐκδίδονται, διὰ νὰ ἐκτελῶνται. Εἰς τὸν μακάριον ὅμως τοῦτον τόπον νομίζει τις, ὅτι συμβαίνει τὸ ἐναντίον. Πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν ἐξεδόθη διὰ πολλοστὴν φορὰν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας διαταγή, ὅπως μὴ λαμβάνωνται ἄμμος καὶ χώματα ἀπὸ τὴν κοίτην τοῦ Ἰλισσοῦ. Δὲν ἠξεύρω ἂν ἡ διαταγὴ αὕτη εἰματαιώθη ὑπὸ ἄλλης, ἀναιρούσης τὴν πρώτην. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι κατ' αὐτὰς κάρρα ἀλλεπάλληλα φορτώνονται ἐκ τῆς κοίτης, λάκκοι δὲ πόριπολλοι ἠνοιχθησαν, περὶ τὴν γέφυραν τῶν Τροχιοδρόμων, οἵτινες εἰς πρώτην βροχὴν θὰ γεμίσωσιν, ἀποτελεσθέντος λιμνάζοντα ὕδατα, πάροχα ἐλωδῶν πυρετῶν.

Ἡ ἀγορονομία ἐξέδιδε διαταγὰς διατιμήσεων, διὰ νὰ μὴ ἐκτελῶνται ὡσαύτως, ἰδίᾳ εἰς τὰ σουσιάκιακα καὶ τὰ τῶν πρωϊστείων ὁπωροπωλεῖα καὶ λαχανοπωλεῖα. Ὁ καθεὶς πωλεῖ ὅπως θέλει καὶ ὅπως τοῦ ἀρέσκει. Ἀξιότιμος φίλος μοῦ ἔλεγε προχθὲς, ὅτι θελήσας ν' ἀγοράσῃ μπανάνας, τὰς εὗρε τιμωμένας εἰς ἓν ὁπωροπωλεῖον δραχμῶν τεσσάρων, εἰς ἄλλο τριῶν καὶ ἡμισείας καὶ εἰς ἄλλο μόνον δύο, χωρὶς νὰ διαφέρουν κατὰ τὴν ποιότητα. Τάνανέρω φέρουσι εἰς τὴν μνήμην καὶ τὸ ἑξῆς :

Εἰς τὸν Σύλλογον «Παρνασσὸν» πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς μεγάλης αἰθούσης αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύο πινακίδες ἀνηρτημέναι, διὰ τῶν ὁποίων μὲ μεγάλα γράμματα ἀπαγορεύεται τὸ κάπνισμα. Δὲν μοῦ ἔτυχε νὰ ἴδω ποτὲ πανένα παραβαίζοντα τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην, καίτοι δὲν λείπω ἀπὸ τὰς γνομένας εἰς τὸν Σύλλογον διαλέξεις. Πρὸ πινων ὅμως ἡμερῶν, μετὰ τὰς γενομένας εἰς τὴν αὐθουσάν του ἐξετάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου, συνέβη καὶ τὸ ἀπροσδόκητον αὐτό. Κυρία τις ἤναψε τὸ σιγαράκι καὶ περιεφέρετο εἰς τὸν διάδρομον, σκαρπίζουσα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ νέφη καπνοῦ. Τὸ πιᾶγμα μοῦ ἔκαμε θλιβερὰν ἐντύπωσιν. Ὁμολογῶ, ὅτι ἀνήκω εἰς ἐκείνους τῶν ὀπισθοδρομικῶν καὶ μὴ συγχρονισμένων ἀνθρώπων. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὑπάλληλος τοῦ Συλλόγου ὑπέδειξεν εἰς τὴν Κυρίαν τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ καπνίσματος, προσθέσας, ὅτι δύναται νὰ καπνίσῃ εἰς τὸ καφενεῖόν.

Εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ ὑπαλλήλου γενομένην μετ' ἐξαιρετικῆς εὐγενείας, ἡ Κυρία ἐρρόφησεν ἠδονικώτατα τὸν καπνόν, καὶ ἔπειτα τὸν ἀπέβλαβε σχεδὸν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑπαλλήλου, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ ἐγκαταφωθῇ πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν καὶ τὴν παρατήρησιν τοῦ ὑπαλλήλου. Δὲν εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γνωρίζω τὴν Κυρίαν καὶ ἐννοεῖται ὅτι μοῦ ἐγεννήθη ἡ ἐπιθυμία νὰ μάθω τίς εἶνε. Ἠρώτησα κατόπιν ἕνα ἐκ τῶν περιστοιχούντων αὐτὴν, φίλων μου, ὅστις μοῦ εἶπε τίς εἶνε. Ἤτο κυρία ἐκ τῶν διανοουμένων καὶ λογίων, ὁπαδὸς δεινὸς τοῦ «ἀγώνα τῆς γυναικός!»

ΜΕΛΑΙΝΟΙΚΟΣ.

ΤΑ ΧΟΕΣΙΝΑ ΣΤΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΓΡΟΜ. ΣΤΑΘΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου μεγάρου τοῦ Σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Πειραιῶς ὡς καὶ τῆς Σιδηροδρομικῆς Στάσεως Καλλιθέας. Οἱ προσκεκλημένοι μετέβησαν εἰς τὰ ἐγκαίνια δι' ἰδιαιτέρας ἀμαξοστοιχίας ἀπὸ ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Ὀμονοίας Ἀθηνῶν τὴν 5,45' ἀκριβῶς.

—Εἰς τὸν Πειραιᾶ

Μετὰ τὴν ἄφιξίν των εἰς Πειραιᾶ οἱ προσκεκλημένοι μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ κ. Δροσόπουλος Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Πάτσης Δήμαρχος Ἀθηναίων, ὁ κ. Παναγιωτόπουλος Δήμαρχος Πειραιῶς, ὁ κ. Βλάγκαλης Γεν. Διευθυντὴς Ἑταιρείας Ἠλεκτρ. Σιδηροδρόμων, ὁ Διευθυντὴς Σιδηροδρόμων Κηφισσίας κ. Γουναράκης, οἱ Διευθυνταὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ὁ πρόεδρος τοῦ Βιομ. Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Στρίγγος, τὰ μέλη τῶν Δημ. Συμβουλίων τῶν δύο πόλεων καὶ ἡ ὁλομέλεια τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἠλ. Σιδηροδρόμων καὶ πολλοὶ ἄλλοι, οἱ κεκλημένοι ἐπεσκέφθησαν ἐν σώματι τὸ νέον μέγαρον τοῦ Σιδ. Σταθμοῦ Πειραιῶς ἀποκομίσαντες τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις.

—Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἄνω κτιρίων οἱ προσκεκλημένοι ὠδηγήθησαν εἰς τὴν αὐθουσαν τῆς τελετῆς ὅπου ἐτελέσθη ὁ ἁγιασμός. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν προσεφέρθησαν εἰς τοὺς προσκεκλημένους ἀφθονα ἀναψυκτικά. Ἐγείρων δὲ πρόποσιν ὁ κ. Δροσόπουλος ηὐχήθη πᾶσαν ἐπιτυχίαν τῶν μελλοντικῶν τῆς Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου, συγχαρεὶς συνάμα αὐτὴν διὰ τὴν καταυκεύην του νέου σταθμοῦ τοῦ Πειραιῶ. Ἡ ἐν λόγῳ κυρία Δροσόπουλαν ἀνταπήντησεν ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας.

—Τὰ ἐγκαίνια εἰς τὴν Καλλιθέαν

Πλῆθος κατοίκων τῆς Κοινότητος τῆς Καλλιθέας ἀνέμενον τὸν προσκεκλημένους. Μετὰ τὴν ἄφιξίν των ἐτελέσθη ὁ ἁγιασμὸς, μετὰ τὸν ὁποῖον προσεφέρθησαν καὶ ποιλὰ ἀναψυκτικά.

Ὡμίλησε μετὰ ταῦτα ὁ κ. Δροσόπουλος συγχαρεὶς τὴν ἑταιρείαν καὶ εὐχηθεὶς πᾶσαν πρόοδον. Εἰς αὐτὸν ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καλλιθέας κ. Κατζοπουλος ὅστις ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ἑταιρείαν τῶν Ἑλληνικῶν Ἠλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τούτου.

«Παιδικὴ Ζωή»

Ἐξεδόθη τὸ 10ον τεῦχος τοῦ δεκαπενθημέρου ἀρίστου περιοδικοῦ «Παιδικὴ Ζωὴ» τῶν κυριῶν Ἄννας Τριανταφυλλίδου καὶ Μαρίας Μυριφερώτου. Τὰ περιεχόμενά του εἶνε ἐκλεκτὰ καὶ ποικίλα θέματα πλήρως ἀντιποκριτόμενα εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ περιοδικοῦ τούτου.

ΘΕΑΤΡΑ

Ἀντεάλ. ἡ «Χαλιμᾶ».
Κοτοπούλη.—«Τζὰζ—Μπάντ».
Κυβέλη.(Πρώην Διονυσία).«Μόλις ἐξεδόθη».
Κεντρικὸν.—«Ζητεῖται παρθένος Ἰ. Πρώτη».
Μοντιάλ.—«Ρὸζ Μαρί».
Ἀθήναιον.—«Ἡ Σιβηρία». Καὶ βαριετέ.
Ἀλάμπρα.—«Βὲ τὸ παλιοκόριτσο».
Πειραϊκὸν (Πειραιώς).—«Ἡ Γκόλφω».

Τὰ συνοικιακά

Κωστάκη. — «Ἡ Δαιμονισέιη», ἑσπερινὴ «Μπούρας ὁ Τρομερός».
Λαοῦ.—«Τοῦτες ἀγάπες» ὑπερέτεια.
Ἔντεν.—«Νιτοὺς».
Τριανόν.—«Ἡ ὁμίαξα ὑπ' ἀριθ. 13» καὶ βαριετέ.
Κυβέλεια (τέρμα Πατησίων) Φάσυστ μὲ τὸν Ἐμὶλ Γιάννιγς.
Ἱπποδρόμιον. (Πατησίων 78).Νέα τούμερα.
Στύδιον.—Ὁ καραγκιοζοπαίκτης Μόλας.

Καὶ ὅμως χορεύουν, χορεύουν διαρκῶς, χορεύουν εἰς ὅλην τους τὴν ζωήν, χορεύουν τὴν πέρναν των καὶ τοὺς καθμούς των, καὶ τὴν ἀπελπισμένην κραυγὴν τῶν δούλων ψυχῶν των ὑπερβαίνει εἰς θρηνώδεις κύκλους, συρτὲ καὶ λυπητερὰς τὸ σαρκῶν τῆς τζάζ.